

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg
Hans.Andersen@ft.dk

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 14. maj 2012
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMAMJA
Sags nr.: 1205230
Dok nr.: 921395

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 20. april 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 486 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Andersen (V).

Spørgsmål nr. 486:

"Vil ministeren oplyse hvilke retningslinjer der findes for sundhedspersonalets patientbehandling af mennesker med handicap?"

Svar:

Jeg har bedt Sundhedsstyrelsen om et bidrag til besvarelse af spørgsmålet. Sundhedsstyrelsen oplyser følgende, som jeg kan henholde mig til:

"I Handicapkonventionens artikel 25, som omhandler sundhed, er det anført, at personer med handicap har ret til at nyde den højeste opnåelige sundhedstilstand uden diskrimination på grund af handicap og at de har ret til det samme udbud af sundhedsydelser af samme kvalitet, som gives andre.

Lovreglerne i Danmark for henholdsvis autoriserede sundhedspersoners forpligtelser ved patientbehandling (autorisationsloven) og patienternes rettigheder (sundhedsloven) er i den forbindelse meget klare. Tilsyn og Patientsikkerhed i Sundhedsstyrelsen har ikke udarbejdet særlige retningslinjer for behandling af handicappede og er heller ikke i sit tilsyn bekendt med alvorlige problemer på området.

Autorisationsloven fastlægger, at læger og andre autoriserede sundhedspersoner skal behandle hver enkelt patient med omhu og samvittighedsfuldhed. Patienter med et handicap skal derfor have vurderet deres helbredstilstand og behandlingsmuligheder på lige fod med alle andre patientgrupper.

I Sundhedsloven, som indeholder reglerne for patienters retsstilling, er det samtidig fastlagt, at lovens formål er at sikre respekt for det enkelte menneske, dets integritet og selvbestemmelse og blandt andet opfylde behov for let og lige adgang til sundhedsvæsenet. Det fremgår i den forbindelse af sundhedsloven § 16, at hver enkelt patient har ret til at få information om sin helbredstilstand og behandlingsmulighederne, herunder om risiko for komplikationer og bivirkninger. Informationen skal gives på en hensynsfuld måde og være tilpasset modtagerens individuelle forudsætninger med hensyn til alder, modenhed, erfaring mv.

Af sundhedsloven § 17 fremgår videre, at hvis patienten er varig inhabil (eksempelvis som følge af nedsat psykisk funktionsevne), kan de nærmeste pårø-

rende eller en udpeget give informeret samtykke til behandling. I den sammenhæng fremgår det af sundhedsloven § 20, at en patient, som ikke selv kan give informeret samtykke skal informeres og inddrages i drøftelserne af behandlingen, idet omfang patienten forstår behandlingssituationen, medmindre det kan skade patienten. Patientens tilkendegivelser skal, i det omfang de er aktuelle og relevante, tillægges betydning.

Det er vigtigt at fremhæve, at det er den autoriserede sundhedsperson og ikke patienten eller de nærmeste pårørende, som afgør, hvilken behandling, der er relevant og som kan tilbydes, og at kravet om udøvelse af omhu og samvittighedsfuldhed samtidig medfører, at sundhedspersonens bedømmelse af behandlingsmulighederne skal foretages ud fra en konkret sundhedsfaglig vurdering. Sundhedslovens formål om blandt andet lige adgang til sundhedsvæsenet betyder således ikke, at alle patienter har adgang til præcis den samme behandling. Der kan være mange forskellige årsager til at tage individuelle hensyn til en patient for at sikre patienten den bedst mulige samlede behandling. Handicapkonventionen angiver derfor også, at der kan være behov for at tage særlige hensyn i behandlingen af patienter med handicap.

Det skal i den sammenhæng fremhæves, at det skal drøftes med patienten og pårørende, hvis en mulig behandling er så belastende og med så tvivlsom gavn, at den ansvarlige sundhedsperson vurderer, at patienten ud fra en samlet vurdering er bedre tjent uden behandling”

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Anders Møller Jakobsen